Heb. 2:1 $\Delta i \dot{\alpha} \tau o \hat{v} \tau o \delta \epsilon \hat{i}$

περισσοτέρως προσέχειν ήμας τοίς άκουσθείσιν, μήποτε παραρυώμεν. 2 εί γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος έγένετο βέβαιος καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοή ἔλαβεν ένδικον μισθαποδοσίαν, ³ πως ήμεις έκφευξόμεθα τηλικαύτης άμελήσαντες σωτηρίας, ήτις άρχὴν λαβούσα λαλείσθαι διὰ τοῦ κυρίου ύπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς έβεβαιώθη, 4 συνεπιμαρτυρούντος

τοῦ θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασιν καὶ ποικίλαις δυνάμεσιν καὶ πνεύματος άγίου μερισμοῖς κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν;

Ηeb. 2:5 Οὖ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξεν τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ἦς λαλοῦμεν. ⁶ διεμαρτύρατο δέ πού τις λέγων τί ἐστιν ἄνθρωπος ὅτι

μιμνήσκη αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

> δόξη καὶ τιμῆ ἐστεφάνωσας αὐτόν,

8 πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

ἐν τῷ γὰρ ὑποτάξαι [αὐτῷ] τὰ πάντα οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον. Νῦν δὲ <mark>οὔπω</mark> ὁρῶμεν

αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα. ⁹
τὸν δὲ βραχύ τι παρ' ἀγγέλους
ἠλαττωμένον βλέπομεν Ἰησοῦν διὰ
τὸ πάθημα τοῦ θανάτου δόξη καὶ
τιμῆ ἐστεφανωμένον, ὅπως χάριτι
θεοῦ ὑπὲρ παντὸς γεύσηται
θανάτου.